

Sygn. akt IV U 366/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania S. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 2 marca 2015 roku nr (...)

w sprawie S. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wysokość świadczenia

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 366/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 16 czerwca 2015 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 02.03.2015 r. działając na podstawie art. 88-94 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2013 r. poz. 1440 z póź. zm.) oraz art. 6 ustawy z dnia 23 października 2014 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1682 z póź. zm.) dokonał waloryzacji przysługującej S. Ł. emerytury. Kwota emerytury została ustalona przez dodanie do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 28.02.2014 r. tj. 1823,70 zł kwoty 36 zł. Emerytura po waloryzacji wynosi 1859, 70 zł. Emerytura podlega zmniejszeniu o kwotę 464,92 zł z powodu zajęcia świadczenia w trybie egzekucji administracyjnej. Potrącenie ze świadczenia wnioskodawcy następuje na podstawie tytułów egzekucyjnych wystawionych przez Dyrektora Oddziału ZUS w T. i wysokość potrąceń nie przekracza 25% wartości emerytury.

S. Ł. wniósł odwołanie od powyższej decyzji kwestionując zasadność potrąceń, ponieważ jego zadłużenie na kwotę 35 tys. zł zostało sfabrykowane wyłącznie na założeniach teoretycznych, w kompletnym i całkowitym oderwaniu od rzeczywistości i faktów w postaci danych z urzędu skarbowego i ksiąg ewidencyjnych. Ma już 87 lat i aby spłacić to zadłużenie to musiałby dożyć 93 lat. Ponadto egzekwowanie tej kwoty pozbawia go środków do życia. Jest osobą schorowaną i musi korzystać z prywatnych usług medycznych, bo usługi świadczone przez NFZ mają bardzo odległe terminy realizacji. W ostatecznie sprecyzowanym żądaniu na rozprawie w dniu 16.06.2015 r. (k. 8 as)

domagał się ustalenia, że jego emerytura nie ulega zmniejszeniu z powodu zajęcia wierzytelności w trybie egzekucji administracyjnej w kwocie 464,92 zł.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania.

Stan faktyczny sprawy przedstawiał się następująco:

S. Ł. urodzony w dniu (...) pobiera od (...) r. emeryturę w wysokości przekraczającej minimalne wynagrodzenie za pracę. Decyzją z dnia 16.10.2012 r. Dyrektor (...) Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia w K. stwierdził istnienie obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego S. Ł. z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w okresie od 01.01.1999 r. do 16.07.2012 r.

/okoliczności bezsporne/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 13.08.2014 r. wydaną na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 oraz art. 26 w zw. z art. 24 ust. 2, art.32 oraz art.23 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (D.U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.) ustalił odwołującemu S. Ł. wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okresy od 08.2004 r. do 07.2012 r., w których podlegał ubezpieczeniu zdrowotnemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą. Sąd Okręgowy w Tarnowie oddalił odwołanie M. Ł. i S. Ł. od tej decyzji organu rentowego z dnia 13.08.2014 r. wyrokiem z dnia 27 marca 2015 r. sygn. akt IV U 1329/14. Od października 2014 r. organ rentowy rozpoczął dokonywanie potrąceń z emerytury przysługującej odwołującemu.

Dowód: wyrok SO w Tarnowie z dnia 27.03.2015 r. –k. 45 akt SO T-ów sygn. akt IV U 1329/14 ,

zawiadomienie o zajęciu świadczenia -k. 111-115 ar,

Zaskarżoną decyzją z dnia 02.03.2015 r. organ rentowy działając na podstawie art. 88-94 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2013 r. poz. 1440 ze zm.) oraz art. 6 ustawy z dnia 23 października 2014 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1682 z póź. zm.) dokonał waloryzacji przysługującej S. Ł. emerytury. Kwota emerytury została ustalona przez dodanie do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 28.02.2014 r. tj. 1823,70 zł kwoty 36 zł. Emerytura po waloryzacji wynosi 1859, 70 zł. Emerytura podlega zmniejszeniu o kwotę 464,92 zł z powodu zajęcia świadczenia w trybie egzekucji administracyjnej. Potrącenie ze świadczenia wnioskodawcy następuje na podstawie tytułów egzekucyjnych wystawionych przez Dyrektora Oddziału ZUS w T. i wysokość potrąceń nie przekracza 25% wartości emerytury.

Dowód: decyzja ZUS z dnia 02.03.2015 r. –k. 130-131 ar

Sąd w całości podzielił wnioski i tezy wypływające z dokumentów. Ich autentyczność i wiarygodność nie był kwestionowana przez strony. Brak więc jakichkolwiek podstaw, które należało by uwzględnić, nawet z urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego znaczenia dowodowego.

Sąd rozważył co następuje:

Istota sporu w niniejszej sprawie dotyczyła jedynie prawidłowości dokonywania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych potrąceń kwoty 464,92 zł miesięcznie z należnej odwołującemu S. Ł. emerytury – tytułem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okresy od 08.2004 r. do 07.2012 r., w których podlegał ubezpieczeniu zdrowotnemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą – w świetle art. 139 ust 1 pkt 5 i art. 140 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2013 r. poz. 1440 ze zm.).

Zaskarżoną decyzją z dnia 02.03.2015 r. organ rentowy działając na podstawie art. 88-94 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 6 ustawy z dnia 23 października 2014 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1682 ze zm.) dokonał waloryzacji przysługującej S. Ł. emerytury. Kwota emerytury została ustalona przez dodanie do kwoty świadczenia przysługującego na dzień 28.02.2014 r. tj. 1823,70 zł kwoty 36 zł. Emerytura po waloryzacji wynosi 1859, 70 zł. dokonana waloryzacja jest zgodna z obowiązującymi przepisami i nie była kwestionowana przez odwołującego. Odwołujący domaga się natomiast zmiany zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że jego emerytura nie ulega zmniejszeniu z powodu zajęcia wierzytelności w trybie egzekucji administracyjnej w kwocie 464,92 zł.

Istnienie przedmiotowej zaległości wynika stąd, że Sąd Okręgowy w Tarnowie oddalił odwołanie M. Ł. i S. Ł. od decyzji organu rentowego z dnia 13.08.2014 r. wyrokiem z dnia 27 marca 2015 r. sygn. akt IV U 1329/14. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. tą decyzją wydaną na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 oraz art. 26 w zw. z art. 24 ust. 2, art.32 oraz art.23 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (D.U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.) ustalił odwołującemu S. Ł. wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okresy od 08.2004 r. do 07.2012 r., w których podlegał ubezpieczeniu zdrowotnemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą. Podstawą wydania tej decyzji była natomiast decyzja Dyrektora (...) Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia w K. z dnia 16.10.2012 r., którą stwierdził istnienie obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego S. Ł. z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w okresie od 01.01.1999 r. do 16.07.2012 r. Decyzja tą przesądzo o obowiązkowym podleganiu przez odwołującego obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu.

Dyrektora (...) Oddział w T. wystawił tytuły wykonawcze, na podstawie których organ rentowy prowadzi od października 2014 r. egzekucję z emerytury odwołującego.

Odwołujący pobiera emeryturę w kwocie przekraczającej wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę dlatego też nie było podstaw do zwolnienia go z opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne na podstawie art. 82 ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.).

Zgodnie z dyspozycją art. 139 ust 1 pkt 5 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ze świadczeń pieniężnych określonych w ustawie - po odliczeniu składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zaliczki i innych należności z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych - podlegają potrąceniu, z uwzględnieniem art. 141 - sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż świadczenia alimentacyjne.

Z kolei przepis art. 140 ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych statuuje, iż potrącenia, o których mowa w art. 139, mogą być dokonywane, z zastrzeżeniem art. 141 nie mogą w przypadku innych egzekwowanych należności - do wysokości 25% świadczenia.

Stosownie do treści art. 141 ust. 1 pkt 1 ppkt c ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych emerytura i renty są wolne od egzekucji i potrąceń, z zastrzeżeniem ust. 2, w części odpowiadającej 50% kwoty najniższej emerytury lub renty - zależnie od rodzaju pobieranego przez emeryta (rencistę) świadczenia - przy potrącaniu: należności, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 5, wraz z kosztami i opłatami egzekucyjnymi.

Dokonywane przez organ rentowy potrącenie nie przekracza żadnego z wyznaczonych limitów i jest w ocenie Sądu prawidłowe. Organ rentowy ustalając wysokość potrąceń ze świadczenia odwołującego, kieruje się wyłącznie literą prawa wyrażoną w powołanych wyżej przepisach, które nie pozwalają na uznaniowość przy obliczaniu potrąceń ze świadczenia. Analogicznie rzecz ma się w przypadku Sądu orzekającego in meriti w sprawie z odwołania od decyzji ustalającej wysokość świadczenia przysługującego ostatecznie ubezpieczonemu.

W orzecznictwie podnosi się, iż egzekucja administracyjna powinna być prowadzona wszystkimi dostępnymi środkami egzekucyjnymi, bez względu na sytuację w jakiej znalazł się skarżący. Rezygnacja ze stosowania możliwego w

sprawie środka egzekucyjnego w postaci zajęcia świadczenia emerytalnego, doprowadzić może do bezskuteczności egzekucji. (tak np. Naczelny Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 10.02.2000 r. I SA/Gd 2184/97 nie publ.). Powyższe w połączeniu z okolicznością, iż odwołujący kwestionował potrącenia dokonywane z przyznanej mu emerytury pobieranej w wysokości wyższej niż minimalne wynagrodzenie za pracę - co do zasady, nie podważając przy tym sposobu wyliczenia dokonanego przez organ rentowy przesądza, iż jego roszczenie jest pozbawione podstaw.

Sąd zważył zatem, iż S. Ł. spełnia przesłanki uprawniające Zakład Ubezpieczeń Społecznych do potrącania z należnej odwołującemu emerytury - wierzytelności z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okresy od 08.2004 r. do 07.2012 r., w których podlegał ubezpieczeniu zdrowotnemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą. Powyższe w konsekwencji prowadzi do stwierdzenia, iż zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 02.03.2015 r. stosownie do powyższych ustaleń należało uznać za prawidłową.

Wobec powyższych okoliczności, na mocy powołanych wyżej przepisów prawa materialnego i art. 477¹⁴§ 1 k.p.c., należało orzec jak w sentencji.